

[Statsministeren]

»Overalt i verden har vi indledt en periode med jobløs vækst. Hvis nye teknologier fortsat øger arbejdskraftens produktivitet i stærkt accelererende takt, er det så nødvendigt med så lang en arbejdstid? Er det ikke på tide at omdefinere arbejdsbegrebet? Kan arbejdet deles? Bør vi ikke omdefinere »beskæftigelse« til også at omfatte, hvad der i dag er ubetalte opgaver, såsom husholdning, arbejde for fællesskabet eller sågar politiske aktiviteter?»

Sådan spørges der nu på et højt niveau langt herfra, nemlig i FN-regi, men det er spørgsmål, som vi ikke kommer uden om. Jeg har også fundet det nødvendigt mod slutningen af mit indlæg i dag at strejfe det langsigtede perspektiv, som jeg tror er vigtigt, men som selvfølgelig på ingen måde overflødig, at vi nu for alvor kommer i gang med højere aktivitet, stærkere vækst, flere job og en bedre fordeling, samtidig med at vi højner vores dygtiggørelse.

Forhandling

Formanden:

Hr. Helge Sander for en kort bemærkning, men det er ellers ikke skikken, at man starter en lang kort bemærkning-runde, før vi er kommet lidt længere frem.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Når jeg har bedt om en kort bemærkning, er det, fordi jeg synes, at det var meget påfaldende, at statsministeren under sine tre punkter her til slut som det allerførste nævnte det centrale. Det er et kolossalt væsentligt element, og jeg ved, at faktisk alle Folketingets partier er enige i, at vi får aktiveringsindsatsen lagt ud i amterne, som også statsministeren var inde på. Det, der bare er så kedeligt i regeringens forslag, og som jeg synes er vigtigt at påtale straks fra starten, er, at det jo er hult, når man laver minimumsrettigheder, der betyder, at man bruger helt op til måske 8, 9 eller 10 mia. kr. af de 12-13 mia. kr., vi bruger på området. Hensigterne er udmærkede, og teksten er korrekt, men indholdet er der bare ikke ret meget ved, for der er ikke meget indhold i det centrale, når der hverken er penge eller frihed til at opfylde nogle af de ting, som man kunne ønske sig lokalt, og det bliver tilfældet med de

stramme minimumsrettigheder, som der er i regeringens oplæg.

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen som ordfører for forespørgerne.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er fuldstændig enig i statsministerens sidste betragtninger, og jeg tror, at vi skal langt dybere ned i ikke mindst det helt grundlæggende spørgsmål om, hvordan den nye teknologi kan blive til gavn for alle mennesker i stedet for kun at blive til gavn for dem, der nu er på arbejdsmarkedet. Vi er alle sammen tilhængere af, at de opslidende, nedslidende og kedelige job kan blive rationaliseret væk, men vi er ikke tilhængere af det, hvis det som konsekvens får en opdeling af samfundet, hvor nogle er på arbejdsmarkedet og andre er stødt fuldstændig ud, og det er jo den generelle sociale udstødning, som er et kendetegn ved alle de såkaldt højtudviklede lande. Vi ser det i Danmark, i andre EF-lande, i USA og i alle industrialiserede lande. Den generelle sociale udstødning har fantastisk meget at gøre med, at vi står over for nogle strukturelle ændringer i samfundet, og det er vi nødt til at gå ganske dybt ned i. Derfor er jeg meget tilfreds med, at statsministeren nu vil nedsætte en kommission, hvis kedelige navn jeg slet ikke kan huske, men der lægges i hvert fald op til, at vi er nødt til at diskutere disse ting. Det har også noget fundamentalt at gøre med, hvordan vi bruger vores tid, og som jeg sagde tidligere, har nogle mennesker for megen fritid, andre mennesker for lidt fritid, nogle mennesker for megen arbejdstid og andre ingen arbejdstid overhovedet, og det er den fordeling af tiden, som vi er nødt til at forholde os til.

Så er der hele spørgsmålet om den måde, regeringen lægger arbejdsløshedsbekæmpelsen til rette på. Det er selvfølgelig meget fint, at det er kampen imod arbejdsløsheden, der er den højest prioriterede opgave for regeringen, og jeg fornemmer også, at der er en reel interesse hos regeringen for at gøre noget ved det, men spørgsmålet er, om det er nok med det ambitionsniveau, der køres frem med. Det er blevet regeringens parole, at man vil knække arbejdsløshedskurven, men hvad vil det egentlig mere konkret sige? Hvis der sker en stigning i ar-